

[Søren Olesen.]

hjælpe til en uddannelse, men også på mange måder til en afspænding, hvis arbejdere i et land med arbejdsløshed kunne få mulighed for at søge arbejde i andre lande.

Men vi kan naturligvis ikke lave denne konvention om, og jeg skal på egne og mit partis vegne give tilsagn om at støtte vedtagelsen, men vil gerne udtale ønsket om, at disse overenskomster fik et bredere grundlag, således at man så med begge øjne på problemerne og ikke blot løste en ganske enkelt side af sagen.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Der er her rejst forskellige problemer, som nu passende kan indgå i udvalgsforhandlingen, og som der vel ikke er grund til at fordybe sig yderligere i ved debatten her. Til disse problemer hører ganske givet spørgsmålet om Kristeligt dansk Fællesforbunds stilling, som jeg synes bør undersøges i lyset af konventionsforslagets tekst.

Måske gælder det samme nogle af de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste problemer, men det forekommer mig dog, at vi om en del af de spørgsmål, det ærede medlem rejste, plejer at mene, at det er organisationerne, der skal varetage disse forskellige spørgsmåls gennemførelse og overholdelse dels ved de kollektive overenskomster og dels på anden måde, og jeg troede egentlig, at det kommunistiske parti havde samme indstilling som socialdemokratiet på det punkt, nemlig at sådanne problemer såvidt muligt bør løses gennem organisationerne og ikke ved statslige indgreb. Men som sagt, måske nogle af problemerne egner sig til overvejelse i udvalget, og vi får jo så dør lejlighed til at vende tilbage til dem.

Alfred Jensen: Hvis regeringen og ministeren samt regeringspartiet har den opfattelse, at disse problemer bedst løses ved forhandling og aftaler mellem organisationerne, så forstår jeg ikke, hvorfor man kommer med forslag om at ratificere denne konvention. Den fastslår jo nemlig, at staten skal gribe ind, og det har jeg sagt at jeg er enig i, og det, forstod jeg, var jeg enig med regeringen i.

Så har jeg spurgt, hvordan man vil sikre, at denne konventions bestemmelse om at yde

fyldestgørende beskyttelse overfor de svage på arbejdsmarkedet sker fyldest. Jeg forstår ikke, at det „måske også“ skal behandles i det udvalg, der nedsættes; jeg vil mene, at det er en selvfølge, at denne side af sagen tages op, og agter man ikke at gøre noget for at sikre, at disse bestemmelser efterleves og overholdes, og at de, der overtræder dem, drages til ansvar og drages til ansvar på en sådan måde, at det ikke frister til gentagelse, så indser jeg ikke, hvorfor man skal vedtage konventionen. Så må man hellere lade være med at vedtage den, så er det kun at bluffe befolkningen, og det har vi ikke brug for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Lindberg: Da der er udtalt ønske om, at der bliver lejlighed til i et udvalg at se nærmere på dette forslag, foreslår jeg, at sagen henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående punkt 4 på dagsordenen.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående et af den internationale arbejdskonference i Genève i 1936 vedtaget udkast til konvention angående lavalder for børns arbejde til søs (revideret 1936).

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 519; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1756).

Sagen sættes til forhandling.

Peter Nielsen: I den nye sømandslov, der trådte i kraft den 1. januar 1953, er allerede kravet om 15 års lavalderen opfyldt, således at der ikke vil kræves en lovændring for at kunne ratificere denne konvention. Konventionen kan dog ikke få virkning for Færøerne, idet lavalderen for børns arbejde til søs dør